

Betænkning

over forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen.

(Afgivet af udvalget den 12. februar 1960).

Udvalget har holdt 6 møder og herunder haft et samråd med indenrigsministeren. Der er modtaget en deputation fra Rødby kommune og en skriftlig henvendelse fra Roskilde adelige Jomfrukloster.

Et *flertal* (socialdemokratiets, det radikale venstres og retsforbundets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med nedenstående af indenrigsministeren stillede ændringsforslag nr. 1, 3 og 5-9. Om disse ændringsforslag henvises der til de ved ændringsforslagene anførte bemærkninger. Derimod må flertallet tage afstand fra ændringsforslagene nr. 2 og 4, stillet af et *mindretal*. En forudsætning for det forrige år gennemførte beskatningssystem med fælles beskatningsprocent var netop ensartede personfradrag af en rimelig størrelse, og det ville stride derimod at overgå til regler, der endog vil kunne medføre forskellige personfradrag inden for samme bysamfund. Endvidere vil en nedsættelse af personfradragene til 1 500 kr. for ikke-forsørgere kunne virke urimelig hårdt for mange ikke-forsørgere med mindre indtægter. Flertallet finder det endelig uheldigt at lade gennemsnitsindtægten være bestemmende for fradragenes størrelse, idet forskelle i gennemsnitsindtægt ikke nødvendigvis afspejler tilsvarende forskelle i forholdet mellem udskrivningsbehov og skatteevne, ligesom det er uheldigt, at det måtte blive gennemsnitsindtægten ikke i det pågældende skatteår, men i det foregående, der skulle være afgørende for fradragenes størrelse.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) er af den opfattelse, at de forrige år gennemførte ændringer i kommuneskatteloven om overgang til beskatning med fælles beskatningsprocent i visse kommuner var knyttet sammen med personfradrag af en sådan størrelse, at den kommunale beskatning i disse kommuner har fjernet sig fra det naturlige princip, at enhver borger i et kommunesamfund bør være med til efter evne at bidrage til kommunens økonomi. Kommuner med lave gennemsnitsindkomster er som følge heraf kommet op på urimelig høje beskatningsprocenter.

For at modvirke denne uheldige udvikling foreslår mindretallet ved nedenstående ændringsforslag nr. 2 og 4 at indføre regler, hvorefter anvendelse af personfradrag af forskellig størrelse knyttes sammen med gennemsnitsindtægten i kommunen.

For kommuner med gennemsnitsindtægt under 7 000 kr. foreslås personfradragene sat til 1 500 kr. for ikke-forsørgere og 3 000 kr. for forsørgere. I kommuner, hvor gennemsnitsindtægten ligger på 7 000 kr. og derover, men under 8 000 kr., skal vedkommende kommune have adgang til at vælge mellem forannævnte personfradrag og personfradrag, der udgør 2 500 kr. for ikke-forsørgere og 4 000 kr. for forsørgere. I kommuner, hvor gennemsnitsindtægten er 8 000 kr. og derover, sættes personfradragene til 2 500 kr. for ikke-forsørgere og 4 000 kr. for forsørgere.

For at undgå, at mindre udsving i gennemsnitsindtægtens størrelse skal medføre

store ændringer i kommunens beskatningsprocent, foreslås det, at kommuner, som har anvendt de store personfradrag på 2 500 og 4 000 kr., kun kan gå over til at anvende de lavere personfradrag på 1 500 og 3 000 kr., dersom gennemsnitsindtægten i vedkommende kommune er gået ned med mindst 1 000 kr.

Da kommunens gennemsnitsindtægt først kan beregnes, når ligningen for det pågældende skatteår er tilendebragt, går reglen ud på, at det er gennemsnitsindtægten for det foregående skatteår, der er afgørende

for, hvilke personfradrag der kan anvendes.

I kommuner med lave gennemsnitsindtægter kan det forekomme urimeligt, at kommunalbestyrelsen er forpligtet til at anvende statens hustrufradrag. Det foreslås derfor overladt til den enkelte kommunalbestyrelse at bestemme, om hustrufradrag — eventuelt med et lavere beløb — skal ydes. Bestemmelsen svarer til reglen i § 9 b, stk. 2 b).

Mindretallet kan tiltræde de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag under nr. 1 og 5-9.

Ændringsforslag.

Af indenrigsministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 2.

1) Paragraffen udgår.

Af et mindretal (Alfred Bøgh, Jens Chr. Christensen, Fanger, Foged, Thisted Knudsen, Thorkil Kristensen, Poul Møller og Reedtz-Thott):

Til § 3.

2) Paragraffen affattes således: „§ 9a, stk. 3, affattes således:

Bemærkninger.

Til nr. 1 og 5.

Bestemmelserne i de foreslåede §§ 2 og 5-9 har alene tilknytning til det af finansministeren fremsatte forslag til lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v., som for tiden er til behandling i et folketingsudvalg. Da det nu kan forudses, at der vil hengå nogen tid, inden det pågældende udvalg vil have tilendebragt arbejdet, medens det på den anden side vil være af stor betydning for kommunerne af hensyn til deres tilrettelægning af skatteudskrivningen og eventuelle overvejelser vedrørende overgang til det nye beskatningssystem, at lovforslagets bestemmelser om anvendelse af lavere personfradrag i visse kommuner gennemføres så tidligt som muligt, foreslås bestemmelserne vedrørende selskabsbeskatningen udtaget af nærværende lovforslag. Indenrigsministeren har over for udvalget tilkendegivet, at han agter ved et selvstændigt lovforslag at genfremsætte forslagene om ændring af kommuneskattelovens §§ 3, 22, 29, 30 og 33-38.

Til nr. 2.

Efter dette ændringsforslag og ændrings-

„Forinden skatten beregnes, nedsættes den indkomst, der efter § 8 skal lægges til grund ved påligning af skat til kommunen, med følgende fradrag:

a) Personfradrag af følgende størrelse:

1) 3 000 kr. for skatteydere, der ved beregning af skat til staten stilles som familieforsørgere, og 1 500 kr. for andre skatteydere, såfremt gennemsnittet af de i det foregående skatteår ansatte indkomster i kommunen udgjorde under 7 000 kr. Ved beregning af gennemsnittet medtages for alle personer, der er pligtige at indgive selvangivelse, den i § 8 omhandlede indkomst, idet der dog bortses fra de i henhold til ligningslovens § 22 meddelte nedslag.

2) Efter kommunalbestyrelsens beslutning enten henholdsvis 4 000 kr. og 2 500 kr. eller henholdsvis 3 000 kr. og 1 500 kr., såfremt den nævnte gennemsnitsindkomst i kommunen udgjorde 7 000-7 999 kr.

3) Henholdsvis 4 000 kr. og 2 500 kr., såfremt den nævnte gennemsnitsindkomst i kommunen udgjorde 8 000 kr. eller derover.

I kommuner, hvor der ved skattens beregning i et skatteår er anvendt personfradrag på henholdsvis 4 000 kr. og 2 500 kr., vil disse fradrag — uanset foranstående bestemmelser — være at anvende også i de følgende skatteår; kommunalbestyrelsen kan dog beslutte at anvende de lavere fradrag, dersom den nævnte gennemsnitsindkomst er faldet med mindst 1 000 kr. i forhold til gennemsnitsindkomsten i det skatteår, hvor fradrag på henholdsvis 4 000 kr. og 2 500 kr. første gang blev anvendt, og gennemsnitsindkomsten udgjorde under 8 000 kr.

b) Børnefradrag efter de ved statsskattens beregning til enhver tid gældende regler.

c) Hustrufradrag efter de ved statsskattens beregning til enhver tid gældende regler. I kommuner, hvor personfradraget for forsørgere udgør 3 000 kr., gives hustrufradrag dog kun, såfremt kommunalbestyrelsen træffer beslutning herom, og kommunalbestyrelsen kan da tillige beslutte, at det beløb, hvormed hustrufradrag højst skal kunne ydes, fastsættes lavere end det tilsvarende beløb ved statsskattens beregning.“

forslag nr. 4 vil det såvel for de kommuner, der har pligt til at anvende beskatningsprocent, som for kommuner, der efter kommunalbestyrelsens beslutning går over til at anvende beskatningsprocent, være gennemsnitsindkomsten i det foregående skatteår, der bliver bestemmende for, hvilke personfradrag der skal anvendes, dog at kommuner, der er overgået til de højere personfradrag, kun i undtagelsestilfælde senere vil kunne overgå til at anvende de lavere fradrag. Da gennemsnitsindkomsten i langt den overvejende del af landets sognekommuner ligger under 7 000 kr., vil de højere personfradrag i reglen ikke finde anvendelse i sognekommuner.

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Niels Andersen, Holger Eriksen, Ove Hansen, Hans R. Knudsen, Kolbjørn, M. Larsen (Kolding), Peter Nielsen, P. A. Rasmussen og Axel Sørensen):

3) I den foreslåede affattelse af lovens § 9 a ændres i stk. 6 ordene „under 3 000 indbyggere“ til: „under 4 000 indbyggere“.

Af *mindretallet* under nr. 2:

Til § 4.

4) Paragraffen udgår.

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til §§ 5-9.

5) Paragrafferne udgår.

Til § 10.

6) I den foreslåede § 49 c ændres „1960-61“ til: „1961-62“.

Til § 11.

7) Paragraffen udgår.

Til nr. 3.

De grunde, der i bemærkningerne til lovforslagets §§ 3 og 4 er anført for også i fremtiden at tillade købstæder m. fl. med under 3 000 indbyggere at benytte de for skatteåret 1959-60 gældende lavere personfradrag, gælder gennemgående også i købstæder med 3 000-4 000 indbyggere. Den foreslåede ændring vil føre til, at følgende købstæder vil få adgang til at anvende de lavere personfradrag: Kerteminde, Sæby, Rødby, Neksø, Løgstør, Bogense og Skælskør.

Til nr. 4.

Der henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 2.

Til nr. 5.

Der henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 1.

Til nr. 6.

For at give beboerne på Roskilde adelige Jomfrukloster samt medlemmerne af den reformerte menighed i Fredericia en rimelig frist til at indrette deres forhold efter den foreslåede ophævelse af skatteprivilegiet foreslås ophævelsen udskudt, således at den først får virkning fra og med skatteåret 1961-62.

Til nr. 7.

Når henses til, at der, såfremt de foreslåede selskabsskattebestemmelser gennemføres ved et selvstændigt lovforslag, til den tid vil være bemyndigelse til at bekendtgøre kommuneskatteloven i den herefter

Bet. o. lovf. om ændr. af l. vedr. personlig skat til kommunen.

foreliggende skikkelse, er der næppe grund til alene på grundlag af de i det foreliggende lovforslag foreslåede ændringer at foretage et optryk af kommuneskatteloven.

Til § 12.

8) Stk. 1 affattes således: „Stk. 1. Bestemmelserne i denne lovs §§ 2 og 3 finder anvendelse fra og med skatteåret 1960-61.“

9) I stk. 2 ændres „1960-61“ til: „1961-62.“

Niels Andersen.

Alfred Bøgh.

Jens Chr. Christensen.

Holger Eriksen,
formand.

Fanger.

Foged.

Ove Hansen.

Hans R. Knudsen.

Thisted Knudsen.

Kolbjørn.

Thorkil Kristensen.

M. Larsen (Kolding).

Poul Møller.

Peter Nielsen.

P. A. Rasmussen.

Reedtz-Thott.

Axel Sørensen,
næstformand.